

عنوان مقاله:

نگاهی صرفی- آوایی به التقای واکه ای در فارسی گفتاری

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 12، شماره 35 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فریبا قطره - استادیار گروه زبانشناسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه الزهرا

مارال آسیایی - گروه زبانشناسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه الزهرا

سعید راه انداز - گروه زبانشناسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

بسیاری از آثار موجود در حوزه واج و آواشناسی، ساخت هجای زبان فارسی را به صورت CV(C)C)) در نظر گرفته اند. در نظر گرفتن چنین ساختی برای زبان فارسی، به این معناست که اولاً در زبان فارسی هیچ هجایی با واکه آغاز نمی شود و دوماً در زبان فارسی توالی واکه ها امکان پذیر نیست. این جستار، با هدف بررسی امکان التقای واکه ای در گفتار محاوره ای، سریع و پیوسته و همچنین واکاوی تاثیر عناصر صرفی (به طور خاص واژه بست ها) بر میزان و چگونگی بروز التقای واکه ای انجام شد. به این منظور، 1500 داده گفتاری که دربرگیرنده (5 واکه (1)* 6 واکه (2)* 5 محیط [4 محیط پی بستنی + e معرفه] * 10 گویشور) بودند، ضبط شدند. سپس این داده ها، با استفاده از نرم افزار پرات ویرایش 19.0.6 مورد تجزیه و تحلیل صوت شناختی قرار گرفتند. نگارندگان با تکیه بر یافته های به دست آمده از تحلیل های صوت شناختی پی بست های واکه ای بر این باورند که از نظر آوایی می توان الگوی VC را نیز برای ساخت هجایی زبان فارسی مفروض دانست. همچنین در مواردی که با التقای واکه ها روبه رو هستیم، در 73/55 درصد موارد هیچ گونه همخوان میانجی ای میان دو واکه درج نشده است. در 27/44 درصد موارد نوع همخوان میانجی درج شده وابسته به شرایط آوایی و صرفی واژه میزبان و پی بست اضافه شده به آن واژه است. علاوه بر این، میزان درج همخوان میانجی در دو پی بست واکه ای O (عطف) و O (کوتاه شده را) که تلفظ یکسانی دارند، نمایانگر تاثیر شرایط صرفی و واجی پی بست های واکه ای بر نوع و میزان رخداد التقای واکه ای است.

کلمات کلیدی:

پی بست های واکه ای، التقای واکه ای، هجابندی، زبان فارسی گفتاری، عناصر صرفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1043325>

